

Ombudsdienst Pensioenen

Jaarverslag 2011

College van de Ombudsmannen Pensioenen

Hete hangijzers in de pensioensector

De Ombudsman voor de Pensioenen, Tony Van Der Steen, heeft in zijn Jaarverslag 2011 opnieuw enkele hete hangijzers in de pensioensector op tafel gelegd.

Pensioen en werken is er één van. Blijkt dat de wet, al is zij voor 90 % gelijklopend in alle pensioenstelsels, toch nog op sommige punten verschilt. “De verschillen zijn groot genoeg om mensen met een gemengde loopbaan in een lastig parket te brengen. Wat als inkomsten moet in aanmerking genomen worden verschilt in de ene en de andere sector.” zegt Tony Van Der Steen. Daarom pleit de Ombudsman voor identieke regels betreffende werken naast het pensioen in de drie pensioenstelsels en uiteraard voor dezelfde toepassing van de regels door de pensioendiensten.

Overigens de controle van werken naast het pensioen zou veel efficiënter kunnen. “Heeft iemand pensioenen uit verschillende stelsels dan wordt hij door elke pensioendienst afzonderlijk gecontroleerd. Een enige controle door de pensioendienst van het stelsel waarin de gepensioneerde zijn activiteit uitoefent zou veel efficiënter zijn. Werkt iemand bijvoorbeeld als zelfstandige dan voert het RSVZ de controle uit.” oppert Tony Van Der Steen.

Een ander verbeterpunt zijn de vragenlijsten die de gepensioneerden voorgeschoteld krijgen. “Nu stuurt elke pensioendienst afzonderlijk één of meerdere vragenlijsten. Dat zou efficiënter kunnen” meent de Ombudsman. Hij stelt voor dat alle pensioendiensten samen overleggen om een uniforme vragenlijst op te stellen waarin de bij de pensioendiensten gekende gegevens meteen vooraf ingevuld staan. Tony Van Der Steen: “Dan hoeft de gepensioneerde of toekomstig gepensioneerde alleen nog na te gaan of de gegevens kloppen en ze eventueel verder aan te vullen.”

De Ombudsman houdt ook een pleidooi voor meer vooruitziendheid bij de pensioendiensten als er meer dan één van hen betrokken is bij de pensioenrechten. “Nu gebeurt het nog al te vaak dat elke dienst alleen naar zijn dossier kijkt zonder rekening te houden met de andere pensioendiensten die na hem moeten beslissen over een deel van het pensioen.” stelt Tony Van Der Steen. De ombudsman vergelijkt het met een domino. “Als de eerste niet op tijd vertrekt, komen de anderen te laat en mag de gepensioneerde wachten op zijn geld. En dat moet beter kunnen.” aldus de Ombudsman.

Tenslotte kaart de Ombudsman ook de bizarre situatie aan van een weduwe die, wanneer zij haar rustpensioen krijgt voor haar eigen tewerkstelling, minder pensioen geniet dan wanneer zij enkel haar overlevingspensioen had. “Het komt gelukkig niet vaak voor” stelt Tony Van Der Steen gerust “maar ik meen toch dat met een aanpassing van de regelgeving dergelijke onredelijke situaties onmogelijk zouden kunnen gemaakt worden.”

Wie het Jaarverslag 2011 van de Ombudsdienst Pensioenen wil lezen, kan het vinden op www.ombudsmanpensioenen.be of het gratis opvragen bij de Ombudsdienst Pensioenen, WTC III, Simon Bolivarlaan 30 bus 5, 1000 Brussel, Tel 02 274 19 80

Hoe ons contacteren?

Tony Van Der Steen

**Ombudsdienst Pensioenen
WTC III (nabij het Noordstation)
Simon Bolivarlaan 30 bus 5
1000 Brussel**

Tel. 02/274.19.80

Fax 02/274.19.99

E-mail: klacht@ombudsmanpensioenen.be

www.ombudsmanpensioenen.be

Openingsuren:

alle werkdagen van 9u tot 17 u

Een andere ombudsman nodig?

Surf naar www.ombudsman.be

**Het domino-effect van de beslissingen van de
pensioenadministraties. Het laatste
dominosteentje valt op tijd als het eerste
tijdig een zetje krijgt.**

**Gedaan met overbodig wachten en nutteloos
papier indien ...
alle pensioendiensten samenwerken!**

**Werken naast uw pensioen?
Een geïnformeerd mens is er twee waard!**

**Overlevingspensioen + rustpensioen = soms
is meer minder!**

Het domino-effect van de beslissingen van de pensioenadministraties. Het laatste dominosteentje valt op tijd als het eerste tijdig een zetje krijgt.

Meer en meer toekomstig gepensioneerden hebben een gemengde loopbaan, zo ook mevrouw Steene. De eerste 10 jaar van haar carrière was ze zelfstandige, nadien 20 jaar werknemer. Eindigen doet ze als ambtenaar (8 jaar).

Zij wordt 60 jaar in de loop van december 2011 en wenst met vervroegd pensioen in de privé-sector te gaan op 1 januari 2012. Dat kan omdat zij in alle pensioenstelsels samen 38 jaar bewijst terwijl er in totaal minimum 35 loopbaanjaren vereist zijn.

Zij dient de pensioenaanvraag voor haar activiteiten als werknemer en zelfstandige één jaar op voorhand online in op www.pensioenaanvraag.be.

Voor haar overheidspensioen dient ze haar aanvraag ook één jaar vóór de pensioendatum in maar dan bij haar laatste werkgever. Online een overheidspensioen aanvragen is immers nog niet mogelijk.

Op 17 december 2011, dus een kleine twee weken voor de ingangsdatum van het pensioen, ontvangt ze de beslissing van haar overheidspensioen van de Pensioendienst van de Overheidssector (PDOS). Dit pensioen wordt tijdig betaald in de maand januari 2012. Het pensioen als zelfstandige en werknemer wordt daarentegen niet op tijd betaald.

Mevrouw Steene bedenkt dat ze haar pensioen zeer vroeg aangevraagd heeft, een jaar op voorhand. Waarom kan dan het pensioen als werknemer en zelfstandige niet tijdig uitbetaald worden? Bovendien vermoedt zij dat de som van de pensioenen als werknemer en zelfstandigen groter zal zijn dan haar ambtenarenpensioen mits ze langer in deze stelsels heeft gewerkt. Men zou toch verwachten dat eerst de belangrijkste som uitbetaald wordt?

Wanneer ze begin februari contact opneemt met zowel de RVP als het RSVZ krijgt ze te horen dat ze niet kunnen helpen: deze pensioendiensten wachten op de noodzakelijke informatie van de PDOS.

Mevrouw Steene kan zich niet vinden in dit antwoord en neemt contact op met de Ombudsman Pensioenen.

Door onze bemiddeling krijgt ze de beslissing van haar werknemerspensioen in februari 2012, die van het pensioen als zelfstandige een kleine maand later, in maart 2012. Beide pensioenen worden vanaf april 2012 uitbetaald.

Van waar komt de vertraging?

In de situatie van mevrouw Steene kan de Rijksdienst voor Pensioenen pas een beslissing nemen na de ontvangst van de beslissing van de Pensioendienst voor de Overheidssector. De jaren in overheidsdienst zijn immers bepalend om aan de voorwaarden voor vervroegd pensioen te voldoen als werknemer en zelfstandige. Het Rijksinstituut voor de Sociale verzekering der zelfstandigen kan op zijn beurt pas een beslissing nemen nadat het kennis heeft van de loopbaanjaren (overheid/werknemer) en van de pensioenbeslissing in de regeling van de werknemers.

Doorgaans is deze aflopende volgorde de regel: eerst het overheidspensioen, dan het werknemerspensioen en ten slotte het pensioen als zelfstandige.

Wij kunnen hier spreken van een *domino-effect*. De tweede steen kan pas vallen nadat de eerste een zetje kreeg, de derde kan uiteraard pas vallen na de tweede. Het is dus van belang dat de eerste domino tijdig valt.

Wij moedigen de pensioendiensten aan om dit principe in acht te nemen en inspanningen te leveren om doeltreffend samen te werken. Indien zij weet hebben van andere pensioendiensten die pas kunnen beslissen als hun gegevens bekend zijn, zou de gegevensstroom zo snel mogelijk op gang moeten komen zodat zij allen tijdig aan de eindmeet staan.

Onze bemiddeling heeft niet enkel bereikt dat mevrouw Steene snel haar werknemers- en pensioen als zelfstandige heeft ontvangen maar ook dat er ook intresten betaald zijn door de RVP en het RSVZ ter compensatie van de late betaling. En dit aan de wettelijke intrestvoet van 7%!

De Ombudsman pleit voor

- een proactieve samenwerking tussen de pensioendiensten. Elke pensioendienst verlaat zijn vierkante meter met een tijdige beslissing en een tijdige betaling van alle pensioenen voor ogen.
- het realiseren van het plan van de PDOS voor de online pensioenaanvraag zodat deze mogelijkheid in alle pensioenstelsels bestaat.

De Ombudsman wijst de gepensioneerden erop dat onder bepaalde voorwaarden intresten betaald worden indien het pensioen niet tijdig betaald is. Het is jammer dat de gepensioneerden er nog altijd moeten om vragen omdat ze niet spontaan uitgekeerd worden.

Gedaan met overbodig wachten en nutteloos papier indien ... alle pensioendiensten samenwerken!

Mijnheer Zwaan heeft een gemengde loopbaan als werknemer en zelfstandige. 15 maanden voor het bereiken van de pensioenleeftijd (65 jaar) ontvangt hij twee documenten van het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen. Een eerste document is een vragenlijst waarop hij vragen over zijn beroepsloopbaan moet beantwoorden: bijvoorbeeld de periode van legerdienst, de studieperiode, de periode van tewerkstelling als werknemer, de periode van tewerkstelling als zelfstandige, ...

Op het tweede document moet hij vragen beantwoorden in verband met werken naast het pensioen.

De heer Zwaan vult deze twee vragenlijsten in en stuurt ze terug. Vooral de vragen over zijn beroepsloopbaan kosten hem moeite om ze te beantwoorden: hij moet er heel wat opzoekwerk voor verrichten.

Een maand later ontvangt mijnheer Zwaan opnieuw een vragenlijst die, hoewel anders betiteld, qua inhoud ongeveer hetzelfde is: zo moet hij opnieuw invullen wanneer hij zelfstandige was, wanneer werknemer, ... Op dit document wordt ook opnieuw gevraagd of hij naast zijn pensioen nog gaat werken.

Vermits hij alles al heeft ingevuld denkt mijnheer Zwaan dat het om een vergissing gaat. Hij stuurt de vragenlijst dan ook niet terug.

Na twee maanden krijgt hij een herinnering van de Rijksdienst voor Pensioenen om de vragenlijst in te vullen.

Mijnheer Zwaan neemt contact op met de RVP en vraagt of hij die vragenlijst effectief moet invullen aangezien hij al geantwoord heeft op gelijkaardige vragen. Het antwoord luidt: "zonder een ingevulde vragenlijst geen pensioen". Hij vult de uitgebreide vragenlijst dan maar in; ondertussen heeft de RVP het onderzoek van zijn pensioenrechten niet verder gezet.

Alvorens zijn pensioen als werknemer effectief betaalbaar wordt gesteld moet hij voor een derde keer op vragen antwoorden over het al dan niet verder werken na zijn pensioen.

Mijnheer Zwaan wordt het beu. Het ergert hem dat hij tijdens het onderzoek naar zijn pensioenrechten meermaals dezelfde vragen moet beantwoorden.

Hij contacteert de Ombudsdienst Pensioenen. Kunnen de RVP en het RSVZ de informatie niet onderling uitwisselen?

Momenteel is het inderdaad zo dat mensen met een gemengde loopbaan (werknemer, zelfstandige, openbare sector) twee tot driemaal dezelfde inlichtingen geven wat niet altijd evident is en in elk geval verwarrend kan zijn. Bovendien loopt de behandeling van het dossier en dus ook de betaling van het pensioen onvermijdelijk vertraging op indien zij de vragenlijsten niet terugsturen aan elke pensioendienst omdat zij denken dat er een vergissing in het spel is.

Wij stellen voor één vragenlijst te versturen en vervolgens de gegevens onderling uit te wisselen zodat de mensen niet tweemaal dezelfde informatie moeten meedelen.

We komen hier terug op het domino-effect: als de eerste pensioendienst die de vragenlijst ontvangt deze onmiddellijk doorstuurt naar de andere pensioendiensten kunnen deze hun dossiers verder behandelen of op zijn minst beginnen te behandelen.

Meer nog, de pensioendiensten beschikken via hun gegevensbanken (Individuele rekening voor de loontrekkenden, Eclipz voor de zelfstandigen en Capelo voor de ambtenaren (nog in opbouw)) al over een reeks gegevens die nu nog door de (toekomstig) gepensioneerden meegedeeld moeten worden op de verschillende vragenlijsten.

Wij stellen dus voor om deze gegevens vooraf te integreren in de gemeenschappelijke vragenlijst zodat de mensen alleen nog moeten controleren of de gegevens correct zijn en ook de mogelijkheid krijgen om de ontbrekende gegevens aan te vullen.

Dit beantwoordt helemaal aan het Charter van een klantvriendelijke overheid dat stelt dat elke overheidsdienst maximaal gebruik maakt van de gegevens die al bij andere overheidsdiensten beschikbaar zijn.

Principieel is geen enkele pensioendienst tegen deze overwegingen. Echter allerhande bezwaren, technische problemen met de integratie van de software, het kostenplaatje voor het eigen budget en het feit dat momenteel andere projecten prioritair zijn, ..., beletten tot nu toe dat er werk van wordt gemaakt.

Wij pleiten er dus voor dat de pensioendiensten zich durven engageren ten dienste van het gemeenschappelijk doel, een deugdelijk openbaar bestuur en de best mogelijke dienstverlening aan de burgers.

De Ombudsman pleit voor

- een gemeenschappelijk vragenlijst voor de drie pensioenstelsels
- waarbij gebruik gemaakt wordt van de gegevens die al gekend zijn bij de pensioendiensten.

Werken naast uw pensioen? Een geïnformeerd mens is er twee waard!

Mevrouw Verdoodt ontvangt sinds 2009 twee overlevingspensioenen, één in de openbare sector en één in de werknemersregeling. Tegelijkertijd werkt zij als bediende.

Op 28 mei 2010 wordt zij ontslagen. Zij ontvangt een opzegvergoeding voor 9 maanden maar zij doet de opzegtermijn niet uit.

Mevrouw Verdoodt weet dat zij haar inkomsten moet beperken om haar pensioenen niet te verliezen maar informeert toch bij de pensioendiensten of de opzegvergoeding een probleem geeft voor het recht op overlevingspensioenen.

De RVP stelt haar gerust. De opzegvergoeding wordt niet in aanmerking genomen als beroepsinkomen.

Een tijdje later neemt zij contact op met de PDOS. Tot haar grote verbazing krijgt zij een ander verhaal te horen. De PDOS telt de opzegvergoeding wel mee om na te gaan of de toegelaten grenzen al dan niet overschreden zijn omdat het een inkomen is dat voortkomt uit een beroepsactiviteit.

Mevrouw Verdoodt begrijpt er niets van. Kan de Ombudsman de pensioendiensten op een zelfde lijn krijgen?

Hoe wij deze zaak ook keren of draaien, alleen een wetgevend initiatief kan dit dilemma oplossen.

Hoezo, een wetgevend initiatief?

De wetgeving over de toegelaten activiteit is voor 90 % identiek in de drie pensioenstelsels (werknemer, zelfstandige en openbare sector).

Maar terwijl de regeling voor werknemers de nadruk legt op het effectief uitoefenen van een beroepsactiviteit, vertrekt de wetgeving in de openbare sector van het principe van beroepsinkomsten die, al dan niet rechtstreeks, voortkomen uit de beroepsactiviteit.

Deze verschillende regelingen hebben kwalijke gevolgen voor steeds meer gepensioneerden omdat vandaag meer mensen een gemengde loopbaan achter de rug hebben.

Wij menen dat het niet de bedoeling van de wetgever kan zijn om eenzelfde inkomen verschillend in rekening te brengen bij de controle van de toegelaten arbeid.

Wij roepen de wetgever dan ook op om de regels over de toegelaten activiteit te harmoniseren in de drie pensioenstelsels en duidelijk te bepalen welke beroepsinkomsten in aanmerking komen bij de controle van de toegelaten arbeid.

Een uniforme wetgeving heeft nog een ander voordeel.

Een gepensioneerde met een pensioen als werknemer en een overheidspensioen die nog werkt wordt nu door twee pensioendiensten afzonderlijk gecontroleerd.

De overheidsmiddelen zouden efficiënter ingezet worden bij een enige controle. Volgens ons kan die controle best gebeuren door de pensioendienst van het stelsel waarin de gepensioneerde zijn activiteit uitoefent. Bijvoorbeeld is een gepensioneerde actief als zelfstandige, dan is het Rijksinstituut voor de zelfstandigen het meest aangewezen om de controle te doen.

Van de pensioendiensten veronderstelt dit uiteraard een grote betrokkenheid en concrete bereidheid tot nauwe en permanente samenwerking.

De Ombudsman pleit voor

- identieke regels betreffende werken naast het pensioen in de drie pensioenstelsels;
- dezelfde toepassing van deze identieke regels door de pensioendiensten;
- een grote betrokkenheid en bereidheid tot samenwerking tussen de pensioendiensten bij de controle van het werken naast pensioen.

Overlevingspensioen + rustpensioen= soms is meer minder

Sinds het overlijden van haar echtgenoot in 2009 geniet mevrouw Mouton een overlevingspensioen als werknemer en zelfstandige (overleden echtgenoot met gemengde loopbaan als werknemer en zelfstandige). Het totaal van beide pensioenen bedraagt 964 euro per maand.

Mevrouw Mouton heeft zelf ook een tijdje gewerkt als werknemer en zelfstandige.

Zij verwacht dan ook dat haar overlevingspensioenen zullen aangevuld worden met een klein bedrag aan rustpensioenen voor haar eigen tewerkstelling.

Enkele maanden voor haar 65ste verjaardag ontvangt ze van de Rijksdienst voor Pensioenen de pensioenbeslissing van het rustpensioen als werknemer. Even later stuurt het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen de pensioenbeslissing van het rustpensioen als zelfstandige.

Het kost heel wat moeite om de verschillende pensioenbeslissingen met de complexe cumulatierregels te ontleden. Na wat rekenwerk ontdekt ze dat het totaalbedrag van de vier pensioenen (rustpensioen werknemer, rustpensioen zelfstandige, overlevingspensioen werknemer en overlevingspensioen zelfstandige) minder is dan het totaalbedrag van de overlevingspensioenen dat ze vroeger ontvangen heeft. Het totale pensioenbedrag is gedaald van 964 euro naar 914 euro per maand.

Mevrouw Mouton ventileert haar ongenoegen bij de Ombudsdienst Pensioenen. De pensioendiensten kunnen niets voor haar doen, zij passen de wet toe.

Deze abnormale toestand (omdat je zelf gewerkt hebt, krijg je minder overlevingspensioen) komt zelden voor. Het is het ingewikkelde spel van de regelingen van het minimumpensioen in de pensioenstelsels dat in dit concrete geval hiervan de oorzaak is.

Wij hebben aan de betrokken pensioendiensten voorgesteld om in deze onbillijke en uitzonderlijke situatie, ons beroepend op de geest van de cumulatiewetgeving en het redelijkheidsbeginsel, toe te laten dat mevrouw Mouton verzaakt aan de rustpensioenen. Zo zou ze niet afgestraft worden omdat ze zelf een poos gewerkt heeft.

De pensioendiensten houden zich echter aan de letter van de wet die een verzaking in een dergelijk geval niet expliciet toestaat.

Wij stellen dan ook voor om dergelijke bijzondere doch onredelijke situatie onmogelijk te maken door de wetgeving betreffende de cumulatie van overlevingspensioenen en rustpensioenen aan te passen. Volgens ons zou het billijk zijn dat gepensioneerden in die omstandigheden minstens het bedrag van de overlevingspensioenen behouden.

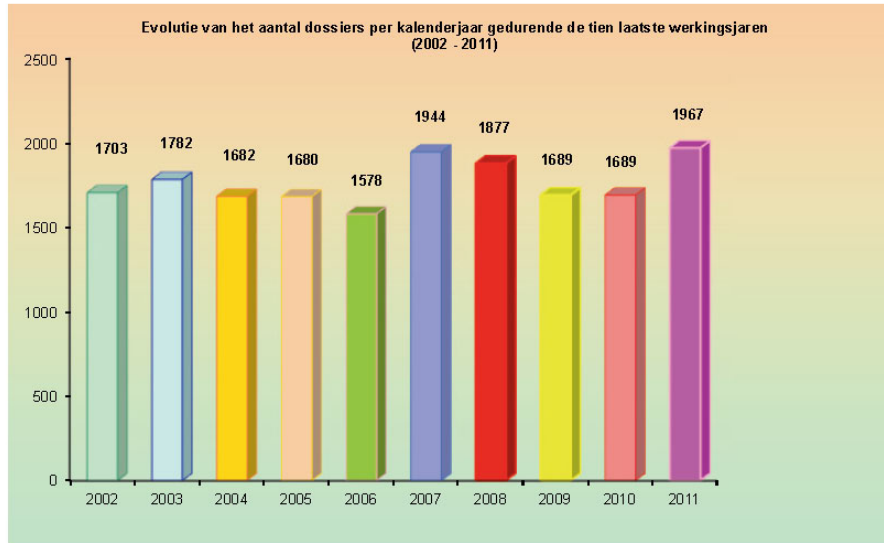
In de marge van deze klacht trekken wij de aandacht op het feit dat mevrouw Mouton grondig rekenwerk heeft gedaan vooraleer te beseffen dat minder pensioen haar deel zou zijn vanaf het ogenblik dat zij pensioengerechtigd is. Op dit vlak kunnen de pensioendiensten een betere dienst verlenen door een gemeenschappelijke betekening van de pensioenrechten te sturen. Trouwens, volgens de wet zou de gemeenschappelijke betekening al in 2008 moeten gerealiseerd zijn ...

De Ombudsman pleit voor

- de aanpassing van de cumulatieregel van rust- en overlevingspensioenen zodat werken niet afgestraft wordt;
- de invoering van de gemeenschappelijke betekening van de pensioenbeslissing als er meer dan één pensioendienst betrokken is.

Het ombudswerk in cijfers

Tijdens het werkingsjaar 2011 heeft de Ombudsdienst Pensioenen 1.967 verzoeken ontvangen. Nooit eerder werden er zo veel klachten ingediend.

Ongetwijfeld heeft de nieuwe formule van de informatiecampagne “Stopplaats ombudsman, neem de ombudsbus!” in oktober 2011 hiertoe bijgedragen.

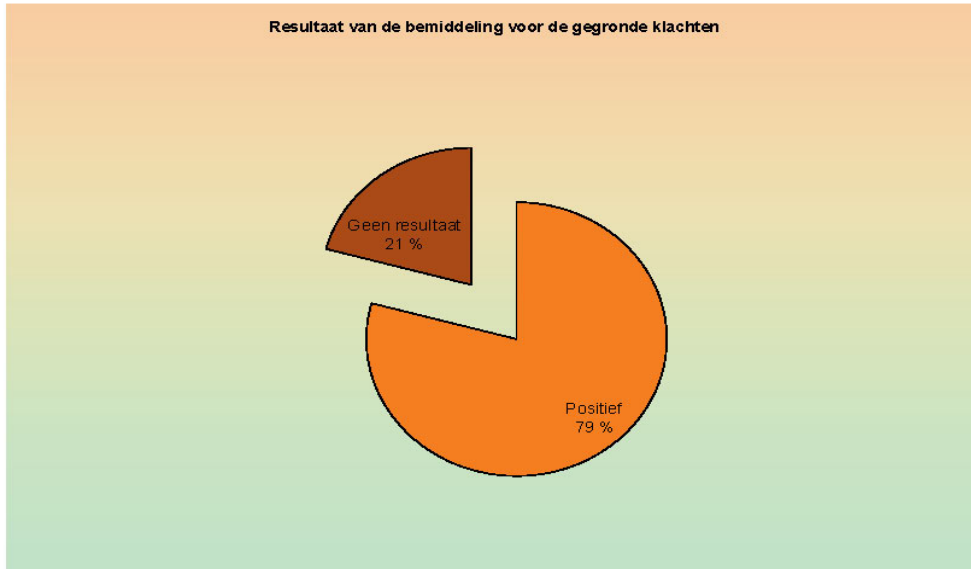
Het aantal verzoeken is echter niet de meest geschikte parameter om het werk van de Ombudsdienst te begrijpen. Een belangrijker graadmeter is de evaluatie van de klachten en de resultaten die bereikt worden met de bemiddeling tussen de gepensioneerden en de pensioendiensten.

Bij het afsluiten van een onderzoek evalueren wij of het verzoek al dan niet gegrond is. Deze evaluatie gebeurt op basis van de werking van de pensioendiensten en de correctheid van de pensioenbeslissingen. Wij noteren ook het resultaat van onze bemiddeling.

Wat zijn de belangrijkste vaststellingen van dit jaar?

Enerzijds evolueert het aantal gegronde klachten ten aanzien van het aantal ongegronde klachten positief. Het gemiddelde percentage gegronde klachten bedraagt in 2011 43 %, wat één van de beste scores ooit is.

Anderzijds behaalt de Ombudsman in bijna 8 op 10 van de gegronde klachten een positief resultaat voor de gepensioneerde.

Dit betekent echter niet dat wij in dossiers die als ongegrond worden gekwalificeerd niets doen. Vaak volstaat het om een begrijpbare uitleg op maat van de gepensioneerde te geven om hem te verzoenen met zijn situatie. Ook dit is een aspect van de bemiddeling. Wij helpen op die manier het vertrouwen in de pensioendienst herstellen. En, de gepensioneerde begrijpt waarom hij minder pensioen heeft dan zijn buurman.

Ons werk reikt echter nog verder. Wij maken ook een analyse van de normen die het meest geschonden zijn en lichten de pensioendiensten hierover in.

Dit geeft hen de mogelijkheid om de kwaliteit van hun werking nog te verbeteren en hun projecten doelgerichter te maken.

De ombudsnormen zijn in een exhaustieve lijst in Bijlage 3 (deel IV) van dit Jaarverslag opgenomen.

De top drie van de meest geschonden normen bij de grote pensioendiensten (RVP, RSVZ, PDOS en CDVU) zijn:

- de redelijke termijn
- het zorgvuldig beheer
- de efficiënte coördinatie

De rode draad dit jaar, het domino-effect, verwijst ernaar. De wederzijdse impact van de kwaliteit van het werk van de ene pensioendienst op die van de andere is in elk van deze criteria duidelijk aanwezig.

Net zoals in een orkest het zuivere samenspel van de muzikanten tot goede muziek leidt, geldt voor de pensioendiensten dat hoe meer en beter zij samenwerken en zich betrokken voelen bij elkaars werk, hoe beter de dienstverlening aan de gepensioneerde wordt. Geëxtrapoleerd naar de samenleving, hoe beter het openbaar bestuur wordt.

Aanbevelingen en suggesties

De algemene aanbeveling 2011 handelt over de termijn waarover het RSVZ beschikt om een beslissing te nemen. De ombudsman vraagt om de wettelijke bepalingen aan te passen zodat het RSVZ, net als de RVP, over een termijn van vier maanden beschikt om een beslissing te nemen (zie JV 2011, p. 81-85 voor een grondige studie)

De wet betreffende het Handvest van de sociaal verzekerde bepaalt over welke termijnen de pensioendiensten beschikken om een beslissing te treffen in de pensioendossiers.

De pensioendiensten beschikken over vier maanden om een beslissing te betekenen en vervolgens over vier maanden om het pensioen uit te betalen. De behandelingstermijn bedraagt dus maximaal acht maanden.

In 1998 werd er zowel voor de RVP als voor het RSVZ een tijdelijke maatregel ingevoerd die toelaat om de beslissingstermijn van 4 maanden op 8 maanden te brengen (of in totaal 12 maanden indien men er de 4 maanden voor de betaling bijtelt).

In de regeling voor werknemers is meteen voorzien dat de tijdelijke maatregel eindigt na twee jaar.

Voor het RSVZ is geen einddatum van de overgangsmaatregel bepaald. Dus past het RSVZ deze “overgangs” maatregel nog altijd toe, meer dan 13 jaar later!

Wij menen dat dit verschil tussen pensioenstelsels niet in redelijkheid verantwoord is. Vandaar de aanbeveling aan de wetgever om deze ongelijkheid op te heffen.

Een sprekend voorbeeld van één van onze suggesties die in de praktijk is omgezet in 2011 is dat van de Inkomensgarantie voor Ouderen (IGO).

Door onze interventie onderzoekt de RVP nu systematisch het recht op IGO ambtshalve wanneer de gepensioneerde 65 jaar wordt en vervroegd op pensioen is gegaan. Voor de oudere dossiers loopt een inhaaloperatie.

Overigens hebben wij uit het klachtenbeeld kunnen afleiden dat de IGO onvoldoende gekend is bij het brede publiek. Wij hebben dan ook voorgesteld om een grote informatiecampagne te starten.

In april 2011 heeft de toenmalige Minister van Pensioenen in de Commissie Sociale Zaken meegedeeld dat hij een brief aan alle OCMW's heeft gestuurd om de aandacht te trekken op de IGO voor gepensioneerden met een klein pensioentje.

Deze brief is ook aan alle mutualiteiten en vakbonden gestuurd.

Ondertussen is een informatiefolder beschikbaar voor iedereen die informatie geeft aan gepensioneerden.